

„Až dívka krásná jako květ
k modlitbě pohne hříšný ret,
až suchá mandloň rozkvetě
zalitá krásou děvčete,
až jiným lásku dopřeje,
pak černá zem ho přikřeje.
A přijde doba šťastných chvil
a klidný bude Canterville.“

„ Přátele si vybírám pro jejich dobrý vzhled, pouhé známé
pro jejich dobrý charakter a nepřátele pro jejich dobrý mozek.“
(Oscar Wilde)

Za to ji probodl. Přezil ji o devět let a poté za velmi tajemných okolností nenadále zmizel. Jeho tělesná schránka nebyla nikdy nalezena, avšak jeho duch dodnes bloudí tímto zámkem. Simonův přízrak se zjevuje vždycky v úterý a v pátek. Jenom když je úplněk, může strašit taky ve čtvrtěk.

Cějiny rodu Cantervillů zásadním způsobem odstranila nesmazatelná skvrna od krve, nalézající se v jídelně s chlebem. Je to krev lady Eleanory de Canterville, kterou třetího března léta Páně patnáct sedmdesát pět právě na tomto místě proklal mečem její vlastní manžel hrabě Simon de Canterville. Lord Simon jednou ulovil kance a Eleanora ho při schválně nechala připravit na způsob, který mu velmi nechtěl, totiž bez božského listu.

Bigamie, to je jedna žena navíc. Monogamie taky.

(Oscar Wilde)

Madý Mary, vévodkyně z Boltonu a prateta síra Roberta dostala v roce 1740 těžký hysterický záchvat, protože jí, když se oblékala večer, najednou spočinuly na ramenou dvě slizké vyzábě ruce. Od té doby jí nikdo nesmí pomáhat do pláště. Ani její manžel. Toho to naštěstí ani předtím nikdy nenapadlo.

sir Robert de Canterville

A ještě horší leknutí zazila o rok později jiná prateta lorda Roberta, lady Standishová. Tu jednou ráno, ještě za tmy, probudilo v její ložnici odporne, pry zjevně opřzle zachechtání, a když otevřela oči, spatřilav lenoše před krbem hostilivce, jak si čte v jejím deníku z mládi. Tomuto zjevení je přičítána její náhla a bohužel zcela nevyčleřitelná slabomyšlnost.

Ermengarda Umnicová

Jedna mladá sluztička (prapateta nynější cantervilloké hospodyně (Ermengardy Umnicové) se v noci na patnáctý květen léta Páně 1720 probudila ve své komárec s pocitem, že někdo stojí u jejího lůžka. A skutečně uzkla úděsnou postavu ve zplešnivěm rubáši. Za postava se nad ni skláněla a chystala se jí rozdrásat obličej velikým hrubým kartáčem. Právě tím, kterým se ta nebohá hostice předešlého odpoledne pokoušela vydrhnout krvavou skvrnu lady Cleonory. V posledním zlomku vteřiny vyskočila sluztička z lůžka a vyrazila na chodbu. Její pronikavé ječení zaslechl naštěstí tehdejší pán zámku sir Edgar de Canterville, vyšel ven a až do svitání obětavě utěšoval rozzechvělé děvce ve své vlastní ložnici. Pro tento bohulibý skutek neměla však pochopení choť síra Edgara a nešťastnou děvečku propustila ze svých služeb.

*Mladí lidé si myslí, že peníze jsou to nejdůležitější na světě.
Když zestárnou, vědí to jistě.*

(Oscar Wilde)

Oscar Wilde

letech 1884 až 1895 byl často hostem na hamku Canterville pan Oscar Wilde.

Jeho otec William byl přední irský vědec a úžasný chirurg, jeho matka Jane byla úspěšnou spisovatelkou a irskou nacionalistkou. Oscar Wilde studoval s výborným prospěchem klasickou filologii v Dublinu a na Oxfordu, kde začal psát verše a seznámil se s dekadentními názory, které na něho měly velký vliv. Žil svobodně bez ohledu na konvence a pokřtěnou morálku vyšších vrstev viktoriánské Anglie, vědomě šokoval pruderní společnost. Dne 29. května 1884 se oženil s Constance Lloydovou, jejíž finanční zabezpečení mu umožnilo žít v relativním luxusu. Oscar Wilde byl citlivým a milujícím otcem dvou synů – Cyrila a Vybhana. Od roku 1891 se dávalo Wildovo intimní přátelství s lordem Alfredem „Posie“ Douglasem. Čtyři roky poté byl obžalován z homosexuality, která byla v Anglii od r. 1895 ilegální, a byl odsouzen na 2 roky těžkých nucených prací ve Wandsworthu a poté v Readingu. Jeho žena Constance se od něj odvrátila a změnila sobě a synům příjmení na Hollandovi. Oscar Wilde, který se nechal přejmenovat na Sebastiana Melmotha, po návratu z vězení pokračoval po Evropě, především putoval ve Francii. Zentel v bide s poblomeným zdravím na meningitidu v hotelu d'Alsace v rue des Beaux-Arts. Je pochován na hřbitově Père Lachaise v Paříži. Vydaje na pohřeb zaplatil lord Alfred, který se ho také zúčastnil.

Jediný způsob, jak se zbavit pokušení, je vzdát se mu.
(Oscar Wilde)

Oscar Wilde a Alfred „Posie“ Douglas

Dílo Oscara Wilda

Vášeň

- *Vášeň (Poems, 1881)* – sbírka dekadentních básní
- *Balada o jašáři v Readingu (The Ballad of Reading Gaol, 1898)*

Divadelní hry

- *Věra aneb Nihilistka (Vera, or The Nihilists, 1880)*
- *Vévodkyně z Padovy (The Duchess of Padua, 1883)*
- *Salomé (Salomé, francouzská verze 1893, překlad do angličtiny 1894, premiéra v Paříži 1896)*
- *Vějíř lady Windermereové (Lady Windermere's Fan, 1892)*
- *Bezejmenná žena (A Woman of No Importance, 1893)*
- *Ideální manžel (An Ideal Husband, 1895)*
- *Jak je důležité mítí Filipa (The Importance of Being Earnest, 1895)*

Proza

- *Stráždlo cantervillské (The Canterville Ghost, 1887)*
- *Šťastný princ a jiné pohádky (The Happy Prince and Other Stories, 1888)*
- *Zločin lorda Arthura Savila (Lord Arthur Saville's Crime and other Stories, 1891)*
- *Obraz Doriana Graye (The Picture of Dorian Gray, 1891)* - jediný román
- *Dům granátových jablek (House of Pomegranates, 1891)*
- *Židšká duše za socialismu (The Soul of Man Under Socialism, 1891, resp. 1904)*
- *De Profundis (1905)*
- *Kněz a ministrant (Priest and the acolyte)*
- *Šfinga bez jahody*
- *Slavík a ruže*
- *Neobtěžný model*

Genealogie prokajatelných obyvatel hradu Canterville

Siram V. Čas
velivodce IČM

Roman
Zepří

Lukrecie
Čiřová

Eva
Winterová

Sir Robert
de Canterville

Endek Žiřík

Sir Simon
de Canterville

Endek Žiřík

Eleonora
de Canterville

Eva Horhá

Ceremongarda
Hamejová

Karolína Feydečká

Washington Čiř

Štěpán
Tšejmer

Virginie Čiřová

Šárka
Milková J.Š.

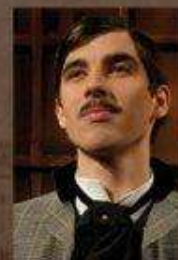
Komorník Karol

Miroslav
Dabušský

Julia Jones

Miroslav
Dabušský

William z Chesiru

Václav Šanda

Personál:

Majordomus alias režie a úprava : Petr Mikeška
 Dvorní poeta alias překlad a dramatižace : J. Z. Novák
 Jámecký trubadúr alias hudební spolupráce : Linda Winterová
 Složitnice alias hostýny : Agnieszka Páta-Šťáhl
 Měchanikus alias scéna : Michal Zbrový
 Ceremoniál alias inšpie : Michal Koptan
 Archiivátka alias nápověda : Dáša Vělauská

buřter...arev ja arev...!

Kdo má tak málo fantazie, že své tv. musí opírat o důkazy, měl by raději rovnou mlčet.
(Oscar Wilde)

Siram B. Otis

Léta Páně 1885 se začínají psát nové dějiny hradu Canterville. Novým majitelem se totiž stává rodina velvyslance USA, pana Sirama B. Otise. Nutno napsat, že pan velvyslanec – ač je rozeným diplomatem, nikterak neschývá nepochopení nad mnohými tradicemi britskými zvyky a svým pragmatismem, podpořeným nesmlouvavým přesvědčením republikánského demokrata, se již dostal do nejednoho sporu. Nutno však uznat, že Siram B. Otis je muž šlechtých morálních kvalit a právě díky němu se v Anglii začalo prodávat zázračné Tammanyho mazadlo s vycházejícím sluncem, po jehož použití i prastaré, vzi úplně prozrané zámky, fungují opět bez nejmenšího hluku. Neopomenutelným faktem je též, že si pan Otis vynikajícím způsobem osvojil hru v golf a stává se ozdobou všech turnajů.

Lukrecie Otisová je profesionální reprezentativní manželkou velvyslance USA. Není snad jediná věc, která by se jí dala vytknout. Pečlivě bdí nad domácností, zajišťuje, aby rodina harmonicky fungovala, dvě děti vede k samostatnosti, pečuje o své zdraví a bohudík se za něj nestýdí. Díky ní se v hrabství Canterville rozšířila jedinečná tinktura Dr. Dobella. Stačí deset kapek tohoto elixíru a okamžitě se budete cítit jako v novém světě. Ve volných chvílích se pani Otisová zabývá studiem knih o fantasmatech, hypnóze, přenašení myšlenek a mediálních schopnostech.

Lukrecie Otisová

Washington Otis se chová jako typický Američan – je velmi sebevědomý, přirozeně inteligentní, podnikavý a zcela jistě se jednoho dne vypracuje na vysokou post v diplomatických službách USA. Často trávi večery a noci v londýnských klubech, kde je vidán s vynálezem pana Chewinga v ústech (s tzv. žvýkačkou) a v ruce neustále třímá lahvičku s nápisem „Pinkertonův šampón k odstranění skvrn a nedostupný cidie“. Nutno říci, že mladý pán tento „cidie“ používá především k čištění skvrn od vína na své košili, kterého vypije zcela nadprůměrné množství oproti běžné britské populaci.

Washington Otis

*svotě jsou jen dvě tragédie. Jedna je nedostat to, co chceme. A ta druhá, dostat to.
(Oscar Wilde)*

bezchybný komfort rodiny Otisovy se starají především dva páni. Jones, kterého si pan velvyslanec dovezl z USA a který je neustále usměvavý a ochotný se podělit o své znalosti. Několikrát byl spárten, jak celou noc velmi interaktivně vykládá anglické komorné pani Otisové o demokratických základech americké společnosti. Slečna komorná byla vyprávěním pana Jonese tak uchvátena, že mu celé hodiny visela na rtech. Dostává.

komorník Harold

Druhým pilířem rodiny je komorník Harold, který se nechal najmout do služby během velvyslancova pobytu v Londýně. Není většího odborníka mezi komorníky na výhled o přednostech britské aristokracie. Však také americká komorná slečna Otisové několik nocí Haroldovi oddané naslouchala, a stejně se nepropracovali ani k úvodu do studia přednosti, tak obsažné a nevyčerpatelné téma to je. Nutno se zmínit o jedné zvláštnosti – „sociální bublina“ komorníka Harolda je velmi vybitnutá a tudíž, budete-li se mu snažit podat ruku, riskujete Haroldovy mdloby.

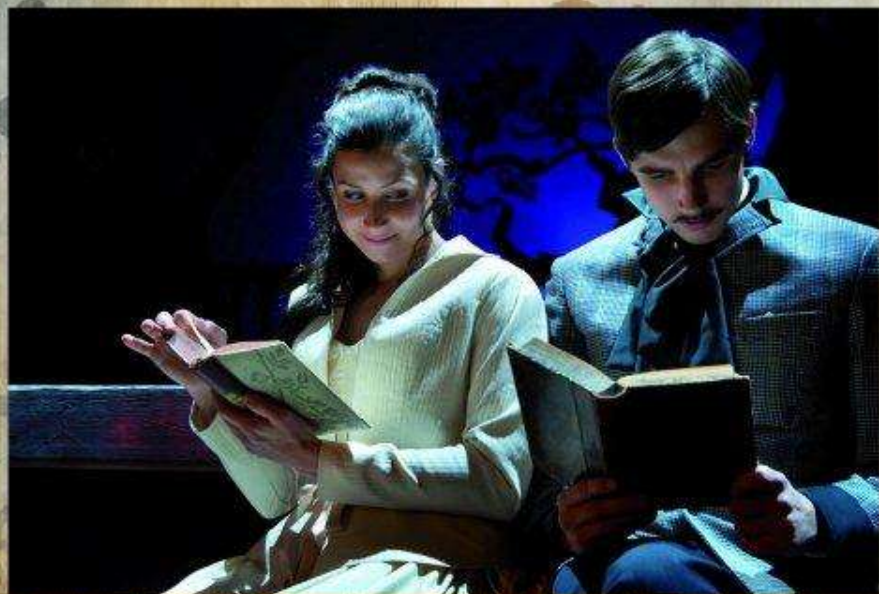

slečna Jones

Virginie Otisová je dokonalým vzorem bezchybně mladé dámy. Chová se příkladně, někdy snad až příliš podléhá své mladistvé spontaneitě. Tento rys se však dá přičíst faktu, že jde o dívku s názory až dětinsky romantickými. Vypadá křehce a bezbranně, ale ve skutečnosti je to dokonalá Amazonka – sportuje, věnuje se jízdě na koni, dlouhé hodiny chodí po venku úplně sama a vůbec se nebojí. Máda maluje, jí a spí.

Virginie Otisová

Muž se žení, protože je zrušen, žena se vdává, protože je zvedavá. Iklamání jsou oba.

Ženy představují vítězství hmoty nad duchem, zrovna tak jako muži představují vítězství ducha nad morálkou.

(Oscar Wilde)

William z Chesiru

Tento mladý příslušník nejstarší britské aristokratické rodiny vykazuje všechny rysy pravého anglického gentlemana:

1. Společenský bonton je pro něj zákonem nevyšším.
2. Ovládá bezchybně konverzaci o počasí, paleontologii, národním hospodářství, stavbě lodí a astronomii.
3. Whisky pije výlučně šotskou.
4. Ve chvílích velkého nervového vypětí podléhá mírné hysterii.

William z Chesiru

Žít, to je ta nejvzácnější věc na světě, neboť většina lidí jenom existuje.

(Oscar Wilde)

